

Elaboració i validació del Qüestionari Autokontzeptu Fisikoaren Itaunketa (AFI) d'autoconcepte físic

Autor: **Igor Esnaola Etxaniz**

Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació.
Universidad del País Vasco

Director: **Alfredo Goñi Grandmontagne**

Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació.
Universidad del País Vasco

Paraules clau: *Autoconcepte físic, Qüestionari, Elaboració, Validació.*

Aquesta tesi doctoral té per objecte elaborar i validar un qüestionari, en llengua basca, per mesurar l'autoconcepte físic: l'Autokontzeptu Fisikoaren Itaunketa (AFI). Aquest objectiu respon a la necessitat que existeix actualment d'un qüestionari que mesuri específicament l'àmbit físic de l'autoconcepte, atès que ara com ara es troba a faltar, tant en l'àmbit esportiu com en l'educatiu, un instrument d'aquestes característiques. Els qüestionaris d'autoconcepte construïts originàriament en llengua castellana, l'Autoconcepte Forma A (AFA, Musitu, García i Gutiérrez, 1994) i l'Autoconcepte Forma 5 (AF5, García i Musitu, 2001), per exemple, no contempen amb prou detall l'autoconcepte físic. D'altra banda, dels qüestionaris que sí que contempen el domini físic, com per exemple els Self-Description Questionnaires (SDQ, Marsh, 1988, 1991a, 1991b), existeixen diverses versions traduïdes de l'anglès, però fins al moment han tingut una utilització comercial

limitada. Amb obstacles de comercialització semblants ensopogaria la traducció i validació que es pogués fer del Physical Self-Perception Profile (PSPP, Fox i Corbin, 1989), l'instrument de mesura de l'autoconcepte físic de major rellevància en els últims anys (Marsh, 1997).

Aquesta tesi està realitzada dintre d'un grup d'investigació que va presentar el Qüestionari d'Autoconcepte Físic (CAF, Goñi, Ruiz de Azúa i Liberal, 2004), el qual és l'antecedent de la versió en euskera. L'AFI està format per 30 ítems, 5 per cadascuna de les sis escales que el componen: habilitat física, condició física, atractiu físic, força, autoconcepte físic general i autoconcepte general.

L'objectiu de validar l'AFI, no responia únicament a garantir les propietats psicomètriques del qüestionari, sinó, primer de tot, a la intenció d'avançar en el coneixement teòric de l'autoconcepte físic, i a la verificació de les relacions que l'autoconcepte físic manté amb diversos factors. Així, s'han

trobat diferències estadísticament significatives, associades al gènere a favor dels barons; és a dir, els barons es perceben millor que les dones. Quant a la relació de l'autoconcepte físic amb la pràctica esportiva, les persones que practiquen esport mostren millor autoconcepte físic que les persones que no en practiquen o que ho fan amb menys assiduitat. D'altra banda, els subjectes que tenen hàbits de vida saludables (no fumen, no beuen alcohol, porten una alimentació adequada, etc) tenen un autoconcepte físic més elevat.

Igualment, es va correlacionar l'AFI amb l'Eating Disorders Inventory (EDI-2, Garner, 1998) i el Qüestionari d'Influències dels Models Estètics Corporals (CIMEC, Toro, Salamero i Martínez, 1995). Els resultats evidencien que els subjectes que tenen un autoconcepte físic baix són els que tenen més probabilitats de desenvolupar trastorns de l'alimentació i són els que es troben més afectats pels models estètics corporals.